

Nem temetőkert az emlékezet

A múlt nem halott, még csak el sem múlt.

William Faulkner

Sírjuk mélyén őseim is rég lebomoltak
De bennem egészben maradnak a holtak
És ők mutatják féltő-egészlő türelemmel
Nézd ez a holdfény selyme és ilyen a napfény íze
Tudod a szűz hó alatt is szépen növekszik a búza
Hallgasd a forrásvizek hasznos fabuláit
Értsd a jámbor jószágok bibliai beszédét...
Ne légy bíró a celebek kutya-szépségszerenyén
Ne köss soha szerződést szexre a szeretőddel
Ne buborékfújásra használd utolsó szalmaszálad
Ne az eget bámuld ha jársz fényösvényeken
Szíved legyen mindig tele s közben könnyű mint a levegő
Ne bízz se alkonyi se hajnali álom receptjében
Ne féld a szóbálvánnyá meredtek ígeit
Az élet életet s halált kínál a Nemlét a Semmivel kecsgetet
Mi is kibírtuk hogy halálokat tétlenül néztünk
Szavuk bejárja az élet burjánzó dimenziót
Nem irigyek rám de nem is büszkék
Nem lázítanak de nem is kesergők
(Egyre többet tudok róluk ahogy magamba nézek)
Ha biztatnak e szikár dolgos kálomisták
Carpe diem azt is konokul eredetiben mondják
Már a túlvilágon mindent megtanultak
Elődeim cinkosan odakacsintanak az abszolút létezőnek
(A keretrím kedvéért: a Teremtőnek, az Örökkévalónak, az Úrnak)

Quintus Pontius Pilátus Ha-Nocri¹ előtt

Értek arámiul de beszéljessünk hát görögül²
Nézz végig magadon rongyos vagy szájalomra méltó
És magányos mintha családod sose lett volna
De mondják Dávid király véréből származol
Mindenkit megtagadtál csak hogy gyógyíthass vagyis
A démonokat kiűzd a betegekből és magyarázd a Törvényt
Vakon követ tizenkét együgyű kishitű földid
Miből gondolod hogy ők igazán értenek téged
Magad mondod egyikük hajnalig háromszor elárul

A többiek Simon kocsmájában rejtőzködve várják ki
Az éjjelt melynek leple alatt kereket oldhatnak innen
Furcsa viselkedéssel mit kompenzálsz voltaképp
Én felszabadított rabszolgák ivadéka vagyok
Szamnisz őseim közül valaki jól bánt a gerellyel
Apám már római lovagként volt centurio
Én pedig látod vérvörös bélésű fehér köpenyben járok
És egy egész tartománynak parancsolok
Azaz felelős vagyok egy világbirodalom provinciájáért
Hajtogatod hogy a hatalmad nem e világról való
Zelóta farizeus szadduceus biztosan nem vagy
Talán a qumráni esszénusokhoz volna közöd
Te Názáreti ne játssz az idegeimmel
És ne szólíts még egyszer „jó ember”-nek úgylis
Reggel óta gyötör a *hemicrania* a kétoldalas főfájás
Gelil baggajimból mért kellett Júdeába jönnöd
Itt lenéznek benneteket egyben tartanak is töletek
Felhatalmazásod van de nincsenek tényszerű érveid
Áruld el vádlott végtére is ki vagy miféle szerzet
És nekem a szkeptikus rómainak *mi az igazság*
Így talán küldetésedben méltó társad lehetek

---

¹ a.m. „A Názáreti” és „Az őrző”. (M. Bulgakov: Mester és Margarita. Bp., 1978.)

² Uo. „– Beszélsz-e más nyelven az arameuson kívül?

– Beszélék görögül. /.../

– Meg sem kérdeztelek: talán bizony latinul is tudsz?

– Tudok – válaszolta a rab.”

Gyerekkor

Egy Kormos István motívummal

*Vagy repülőzöm a meggyfák magasában
Vagy olvasok fű-gally kunybóm rejtekén
Semmi gond velem – szükségszerű hogy újra nyár van
A nap süt de valabogy minden út lejt felém*

*Mert gránáthalálról regél a kiserdő
S a kutyakölyköket rég elvitte az ár
Iszapba bújok a habokból kikelt Ó
Bú-buborékom bőrére gyöngyként tapadjál*